

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 171

Syvende Session.

51de Møde.

Løverdagen den 9de Febr.

(Fortsat.)

Ordføreren (fortsat): Han har altså indrømmet, at det vil mødes med stor Utilfredshed (Magaard: Ikke med stor!). Men dog med Utilfredshed? (Magaard: Ja!) Men skulde der da høre saa meget Mod hos Sogneforstanderskaberne til at anvende dette Alternativ, naar det ikke vakte stor Utilfredshed; det forekommer mig, at, naar det kun vakte liden Utilfredshed, kunde vi dog tiltroe dem Mod i saa Henseende. Den ærede Rigsdagsmand gjorde gjældende, at man skal bringe Bedkommende til at skjønne paa det Gode, der ligger i Undervisningen derved, at de komme til at betale derfor, men, hvorledes den ærede Rigsdagsmand vil bringe dem til at skjønne paa Noget, som fremkalder enten stor Utilfredshed eller dog Utilfredshed, det forstaaer jeg ikke; det, at man kun modtager Noget med Utilfredshed, kan dog ikke have den Virkning, at der skjønnes paa det Gode, der opnaaes derved. Det forekommer mig, at de to Sætninger af den ærede Rigsdagsmand staae aldeles i Modstrid med hinanden, naar han paa den ene Side siger, at Skolepengene skulle hos Forældrene skaffe en større Anerkjendelse af Skolernes Betydning, og paa den anden Side anerkjender, at der hører Mod hos Sogneforstanderskaberne til at gennemføre Bestemmelsen; hvorledes den ærede Rigsdagsmand vil løse det, skal jeg lade ham om. Hvad der er sleet, skal jeg ikke strides med ham om, thi det troer jeg er noget mindre Vigtigt, men, naar han

siger, at Bondestanden er den eneste Stand, som faaer sine Børn gratis underviste, saa tager han ganske mærkeligt feil, thi det er ogsaa Tilfældet i Kjøbstæderne, og det Baaben, den ærede Rigsdagsmand der brugte, falder ham altsaa aldeles magtesløst ud af Hænderne. Det er Tilfældet med den hele Borgerstand og den hele Bondestand, at de faaer deres Børn gratis underviste, naar de ikke have Noget at betale med, og de maae betale for deres Børns Undervisning, naar de have Noget at betale med. De, der ikke ville benytte den almindelige Skole, Almueskolen, men ville have bedre Skoler, de maae betale derfor, hvad enten de boe paa Landet eller i Kjøbstæderne, hvad enten de høre til Bondestanden eller til Borgerstanden, men de, der ville benytte den almindelige Skole, de sætte deres Børn deri, og Bidragene til disse Skoler lignes paa Beboerne paa samme Maade i Kjøbstæderne og paa Landet, saaledes at de Borgere i Kjøbstæderne, der ingen Børn have, men ere velhavende, maae efter deres Velhavenhed betale til Skolevæsenet ligesaa fuldt som de Bønder, der ingen Børn have. Naar den ærede Rigsdagsmand altsaa siger, at Bondestanden faaer sine Børn underviste paa en anden Maade end vi, saa meente han formodentlig med vi de Mænd, der ville have deres Børn underviste paa en anden Maade, end sleet kan i Almueskolerne, men saa sees det jo ogsaa strax, at Raisonnementet ikke passer, thi saa skulde han have sagt: den simplere, den lavere stilledé, den mindre formuende Deel af Befolkningen skal ikke have sine Børn gratis underviste, de skulle betale ligesom vi, men det siger den ærede Rigsdagsmand ikke, og det kan han heller ikke sige; thi det er umuligt, det lader sig ikke gjøre.